

СОДРЖИНА:

1. ВОВЕД
2. СОЦИЈАЛИЗАЦИЈА
3. СТАДИУМИ НА ПРАВНА СОЦИЈАЛИЗАЦИЈА
4. ГЛАВНИ ФАКТОРИ НА СОЦИЈАЛИЗАЦИЈАТА
5. ПРАВНА СОЦИЈАЛИЗАЦИЈА
6. ОБРАЗОВАНИЕ И НЕГОВИ ФУНКЦИИ
7. ОБРАЗОВАНИЕ И ПРАВО

1. ВОВЕД:

Социјализацијата како воспитно образовен процес кој систематски го спроведуваат семејството, училиштата и општеството. Процес кој се одвива во текот на целиот живот на човекоти кој го претвора во хумано суштество кое ќе се однесува во согласност со барањата на воспитно општествените односи.

2. Социјализација:

Покрај биолошката репродукција, општеството има обврски да го обезбеди и континуитетот на социјабилитетот и на културата, односно постарите генерации да го пренесат своето искуство и изградениот општествен модел на животот врз помладите генерации кои, пак, од своја страна со нови сознанија го збогатуваат својот општествен развој со нови елементи и квалитети. Цел на оваа општествена активност која е насочена кон сите индивиди е да придонесе во нивното формирање како личност, односно да стане еден организиран систем од мислења, чувства и постапки. Ваквата активност општеството ја реализира со помош на два специфични процеси: воспитание (социјализација) и образованието. Социјализацијата како процес се одвива во текот на целиот живот. Преку него човекот ги развива своите хумани потенцијали и го совладува моделот и културата во која се раѓа и живее. Социјализацијата претставува витална основа на нашиот хуманитет. Тоа е процес во кој индивидата со помош на општествено искуство стекнува квалитетети и капацитети кој не ја чинат хуманото суштество. Од аспект на општеството како целина, социјализацијата е средство со чија помош културата се пренесува врз новите генерации. Процесот на социјализација како што кажав се одвива низ целиот живот, но таа најмногу е проучувана во враска со детството. Основниот аспект на социјализацијата е содржан во следново: на различен стадиум од животот луѓето учат да играат одредени улоги, или да се однесуваат на начин што го сметаат за “правилен“ во однос на позицијата што ја имаат во општеството. Таа во себе вклучува и стекнување когитивни способности-интелектуални способности, како што се мислењето, помнењето, и развојот на говорот; и вториот аспект на социјализацијата е афективниот развој – совладување на емоциите. Социјализацијата го трансформира човекот од животно во човечко суштество, односно го формира за членство во општеството. Од аспект на индивидата социјализацијата е процес на себеразвивање. Преку интеракција со другите личности се здобива со идентитет, развива вредности и аспирации и во поволни услови станува способна за искористување на сопствениот потенцијал. Социјализацијата, значи, е процес на формирање на личноста како член на општеството, семејството, професијата и во согласност со културата, на човекот со одредени навик и однесувања, на следбеникот и креатор на општествените задачи и цели. Социјалните, економските и културните односи претставуваат средина и рамка во која човекот единствено може да ги развие сопствените човечки потенцијали, да ја развива сопствената личност и да ги задоволува сите свои потреби.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com